

جمهوری اسلامی ایران

وزارت جهاد کشاورزی

سازمان حفظ نباتات کشور

سازمان حفظ نباتات

دستورالعمل رديابی، شناسائی و کنترل
آفت شب پره مینوز گوجه فرنگی

Tuta absoluta (Meyrick, 1917) Povolny (1994)

Lepidoptera: Gelechiidae
(Tomato leaf miner)

تهیه و تنظیم:

کمیته فنی ستادی

تیرماه ۱۳۹۰

مقدمه:

شب پره مینوز گوجه فرنگی (*Tuta absoluta* Meyrick) از خانواده Gelechiidae یکی از خطرناکترین آفات با ترجیح غذایی گوجه فرنگی است. این آفت به سبب زمینی و تاتوره نیز حمله می کند. علاوه بر این از علف های هرز خانواده سولانا سه مانند *Datura* و *Solanum nigerum* و spp. هم تغذیه می نماید. این آفت ۵۰ تا ۱۰۰ درصد به محصول گوجه فرنگی خسارت می زند. پیش گیری و مدیریت کارآمد آفت کار دشواری است و کنترل شیمیایی به دلیل مقاومت آفت به بسیاری از سموم شیمیایی اغلب با شکست مواجه می شود. این شکست می تواند به دلیل قرار گرفتن بخشی از مراحل زندگی آفت در داخل گیاه و خاک و خارج از دسترس آفت کشها باشد. شب پره مینوز گوجه فرنگی برای اولین بار در تیرماه ۱۳۸۹ در یک مزرعه گوجه فرنگی در اطراف ارومیه توسط یکی از کارشناسان مدیریت حفظ نباتات استان (جوادی امامزاده) با همکاری سازمان حفظ نباتات جمع آوری شد و بوسیله موسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور به نام *Tuta absoluta* شناسائی گردید.

انتشار جغرافیایی:

آمریکا: آرژانتین، بولیوی، بربادوس، شیلی، کلمبیا، اکوادور، پرو، پاراگوئه، اروگوئه، ونزوئلا.

اروپا: اتریش، آلبانی، بلژیک، کرواسی، بلغارستان، قبرس، چک، فنلاند، آلمان، یونان، دانمارک، استونی، لیتوانی، لوکزامبورگ، مجارستان، مالت، فرانسه، مالت، ایرلند، رومانی، اسلواکی، روسیه، سوئد، لهستان، نروژ، هلند، ایتالیا، پرتغال، سویس، اسپانیا، انگلستان.

آسیا: عربستان سعودی، عراق، ژاپن، بحرین، کویت، فلسطین، سوریه، ترکیه.

آفریقا: الجزایر، تونس، مصر، لیبی، مراکش

شکل شناسی:

حشره بالغ:

حشره کامل به رنگ قهوه ای، خاکستری با طول ۶ میلی متر بوده و عرض بدن با بالهای باز ۱۰ میلی متر است. رنگ نرها معمولاً تیره تر از ماده ها است. شاخکها filiform و بطور متناوب به رنگ تیره و روشن دیده میشوند، و (recurved palps) به خوبی توسعه یافته است.

Fig

Fig. 2: right fore- and hindwing moth
(Photograph PPS, the Netherlands)

تخم ها:

تخم بیضی شکل، برنگ سفید صدفی تا زرد روشن و معمولاً در سطح برگها قرار دارند.

لاروها:

در ابتدای رشد برنگ سفید سپس بسته به محل تغذیه از قهوه ای مایل به رنگ سبز(برگخواری) تا سبز مایل به قهوه ای (میوه خوار) متفاوت است، دارای چهار سن لاروی است که در سن آخر داخل تارهای تنیده شده داخل برگ یا در خاک بصورت شفیره در می آید.

شفیره:

به شکل مخروط، انتهای قسمت جلویی گرد و انتهای قسمت عقبی باریک است. رنگ آنها در ابتداء سبز، سپس قهوه ای و در نهایت به صورت قهوه ای تیره دیده می شوند.

تخم

لارو

لارو

شفیره

حشرات بالغ

نحوه خسارت:

شب پره مینوز گوجه فرنگی به اندام های گیاه گوجه فرنگی شامل برگ، ساقه و میوه را در تمام مراحل رشد گیاه خسارت می زند. لاروها برگها و ساقه ها را ترجیح می دهند اما ممکن است زیر تاج میوه و درون میوه پیدا شوند. توده های کوچکی از فضولات در محل سوراخ ورودی لارو یافت می شود. بیشترین علایم مشخص آن، دالانهای لکه تاولی روی برگها است. درون این دالان ها، لاروها و توده های سیاه فضولات دیده می شوند. در آلدگی های زیاد، برگها کاملا پژمرده شده و خسارت دالانها روی گیاه سبب ایجاد بدشکلی می شود، خسارت روی میوه زمینه را برای ورود قارچهای بیماریزا فراهم می کند و درنتیجه میوه ها قبل از برداشت پوسیده می شوند. به این ترتیب شب پره مینوز گوجه فرنگی توانایی زیادی در ایجاد خسارت روی گوجه فرنگی دارد، زیرا تمام اندام های هوایی گیاه را مورد حمله قرار داده و در صورت عدم کنترل آفت تا صد درصد موجب خسارت می شود.

زیست شناسی:

حشره ماده تا ۲۶۰ عدد تخم روی برگهای گیاه میزبان می گذارد که بیشترین آنها در دو روز اول خروج حشرات کامل صورت می گیرد. تخم ها بعد از ۵-۷ روز در دمای ۲۶-۳۰ درجه سانتی گراد و رطوبت ۷۵-۹۰٪ تفریخ می شوند. در مدت ۲۰ روز دوره چهار سن لاروی آنها طی می شود، سپس با تنیدن پیله در اطراف خود در عمق ۱-۲ سانتی متری خاک یا داخل برگها تبدیل به شفیره می گردند. دوره شفیره گی نرها ۱۱-۱۰ روز و ماده ها ۱۳-۱۱ روز می باشد.

جدول دوره زندگی آفت شب پره مینوز گوجه فرنگی

مرحله رشدی	مدت زمان	محل فعالیت
تخم	۵-۷ روز	برگ
لارو	۱۹-۲۱ روز	گل ، میوه، برگ، ساقه
شفیره	۱۰ - ۱۳ روز	لای برگ های روی گیاه و داخل خاک
حشره کامل	۳۰-۴۰ روز	شب ها فعال (روی گل ، گلبرگ ، برگ ، میوه)
طول دوره کامل زندگی شب پره مینوز گوجه فرنگی (از تخم-تا حشره کامل)	۶۵-۹۰ روز	

ردیابی:

✓ ردیابی در مناطق غیر آلووده (برای تشخیص حضور آفت):

۱- ردیابی مشاهده ای:

بازدید گلهای میوه ها و برگها ای گیاه میزبان و مشاهده آثار مینوز بر روی برگها و خروج توده های فضولات لاروی بر روی میوه ها و ساقه گیاه میزبان از دیگر روش های مهم ردیابی این آفت می باشد.

۲- ردیابی فرمونی:

ردیابی با استفاده از فرمون های سنتز شده و با کمک تله های دلتا، جکسون و تشت های آبی در محل های تولید گوجه فرنگی.

✓ ردیابی در مناطق آلووده (برای تشخیص نوسانات جمعیت و تعیین زمان مبارزه):

ردیابی با استفاده از فرمون های سنتز شده و با کمک تله های دلتا، جکسون و تشت های آبی در محل های تولید گوجه فرنگی

روش های کنترل (Control):

الف - اقدامات زراعی و پیشگیرانه:

۱. جلوگیری از ورود حشرات بالغ به گلخانه با استفاده از توری ضد حشره و نیز استفاده از درب های دوتایی ورودی به گلخانه.
۲. نصب تله های فرمونی در محل های تولید نشاء برای حصول اطمینان از عدم آلدگی گیاهان و استفاده از نشاها سالم.
۳. حذف کامل بقایای گیاهان و میوه های قدیمی، علف های هرز، بیل زدن کف گلخانه ها.

ب - مبارزه غیر شیمیائی:

- ۱- شکار انبوه (Mass trapping): نصب تله های جلب کننده فرمونی دلتا در ظروف با محتوی آب و روغن به تعداد ۳۰ عدد در گلخانه های تولید نشا و تعداد ۲۰ تا ۲۵ عدد در گلخانه تولید گوجه فرنگی و تعداد ۴۰ تا ۵۰ عدد در مزرعه گوجه فرنگی برای شکار انبوه آفت توصیه می شود. هر تله تا ۳۰۰ عدد از نرهای بالغ را در روز شکار می کند. این امر باعث کند شدن در تولید مثل جمعیت می شود. تجدید کپسولهای فرمون هر ۶-۴ هفته توصیه می شود.
- ۲- استفاده از آفت کش های با منشاء گیاهی مانند آزادراختین به نسبت ۱/۵ در هزار در کنترل آفت موثر است. محلول پاشی روی گیاه و خاک پای بوته ها توصیه می شود.
- ۳- حذف و معادوم نمودن برگها و میوه های آلدۀ (به همراه لاروها) در محل های آلدگی.
- ۴- استفاده از نوارهای نایلونی چسبناک (TutaRoll & OptirollTuta) : این نوارهای چسبناک را در کف یا بصورت عمودی در داخل گلخانه ها نصب می کنند.

ج - مبارزه بیولوژیک:

۱. لاروها به دفعات و در مراحل رشد از دالان ها خارج می شوند، بنابراین محلول پاشی با حشره کش میکربی B.T. مطابق دستور العمل فنی برچسب توصیه می شود.
۲. سن های Macrolophus caliginosus و Nesidiocoris tenuis شکارگرهای مفید تخم و لاروهای جوان شب پره مینوز گوجه فرنگی است. استقرار سریع سنها شکارگر روی گیاه

بهترین راه مقابله با آفت است. سایر عوامل کنترل بیولوژیک که برای کنترل شب پره مینوز

گوجه فرنگی گزارش شده است شامل عوامل ذیل می باشد:

Trichogramma pertiosum, *Trichogramma achaeae*, *Macrolophus pygmaeus*,

Nesidiocoris tenuis, *Nabispseudoferus*, *Bacillus thuringiensis* var. *kurstaki*,

Metarhizium anisopliae, *Beauveria bassiana*, *Necremnus artynes*,

Hemiptarsenus zilahisebessi, *Trichogramma achaeae*, *Trichogrammasp.*,

Dicyphys marrocannus, *Amblyseius swirskii*, *Amblyseius cucumeris*

توجه: برای جلو گیری از مرگ و میر سنهای شکارگر بومی توصیه می شود از مصرف آفت کشهای با طیف وسیع در گلخانه و یا مزرعه گوجه فرنگی خودداری گردد.

۵- مبارزه شیمیائی:

ممکن است روش های پیش گفته برای کنترل آفت کافی نباشد. در این صورت نیاز به مبارزه شیمیائی برای کنترل آفت است. سم پاشی با دز یک در هزار حشره کش اسپینوزاد یا ایندوكسی کارب و حشره کش دیمیلین به نسبت ۱ در هزار علیه لاروهای آفت موثر است. اما ممکن است اثرات سویی روی عوامل کنترل بیولوژیک یا حشرات گرده افشار داشته باشد. تعداد دفعات مصرف حشره کش ها در هر فصل برای جلو گیری از بروز مقاومت محدود شود.